

«всякой усерденъ въ мудрость за всяка-
вж работж; така и князове-тѣ и вси-
тѣ людѣ, въ вси-тѣ твои заповѣди.

ГЛАВА 29.

- 1 Тогдаш рече царь Давидъ на всячко-то
сѣбраніе: Соломонъ сынъ ми, когото самъ
Богъ избра, *още* е «младъ и нѣженъ: а
дѣло-то голѣмо; зашто тая палата не е
2 за человекъ, но е за Господа Бога. Азъ
прочее приготвихъ споредъ всечж-тж си
силж за домъ-тѣ на Бога моего, злато-то
за златны-тѣ, и сребро-то за сребърны-тѣ,
и мѣдъ-тж за мѣдны-тѣ, желѣзо-то за жел-
ѣзны-тѣ, и дървѣ за дървены-тѣ, *оник-*
совы каменіе, и *каменіе* за спояваніе, ка-
меніе стивіевидны и пестрошарны, и вся-
каквы сѣклоцѣины каменіе, и множество
3 мраморы. И *още* за желаніе-то ми кѣмъ
домъ-тѣ на Бога моего, освѣнь всячко що
приготвихъ за святый-тѣ домъ, дадохъ и
отъ свой-тѣ си имотъ повече злато и сре-
4 бро за домъ-тѣ на Бога моего: Три тысящи
таланта злато, отъ *Офиреко*-то злато, и
седмъ тысящи таланта очистено сребро, за
5 да покрѣжтъ стѣны-тѣ на домовѣ-тѣ: Зла-
то-то за златны-тѣ, и сребро-то за сребър-
ны-тѣ, и за всячко рабѣніе съ рѣцѣ-тѣ
на художницы-тѣ. Кой прочее ще направи
днесъ добровольно приношеніе Господу?
6 Тогдаш *князове*-тѣ на отечествія-та, и
князове-тѣ на Израилевы-тѣ племена, и
тысященачальници-тѣ, и стоналчници-тѣ, и
и *настоятели*-тѣ на царскы-тѣ дѣла, по-
7 казахж усердіе, И дадохъ за дѣло-то на
домъ-тѣ Божій, злато петь тысящи та-
ланта и десеть тысящи драхмы, и сребро
десеть тысящи таланта, и мѣдъ осмнаде-
8 сь тысящи таланта, и сто тысящи та-
ланта желѣзо. И у които ся намѣрихъ
каменіе, дадохъ *ггг* на сѣкровищницѣ-тж
на домъ-тѣ Господень, съ рѣжж-тж на
9 *Гехи*ла Гирсонецъ-тѣ. И зарадовахъ ся
людѣ-тѣ, зашто имажж усердіе, понеже
съ пѣлно сѣрдце *жж* приносѣхж добровольно
Господу; *още* и царь Давидъ ся зарадова
съ голѣмж радостъ.
10 И благослови Давидъ Господа прѣдъ
всячко-то сѣбраніе; и рече Давидъ: Бла-
гословенъ си, Господи Боже на Израїля
11 отца нашего, отъ вѣка и до вѣка. *Твоя*
е, Господи, величина-та, и сила-та, и ве-
лѣлїе-то, и сїяніе-то, и слава-та; за-
што е *твое* всячко що е на небе-то и
на земїх-тж: твое е царство-то, Господи,
и ты ся възвышавашъ като глава надъ
12 всячко: И *богатство*-то и слава-та отъ

- тебе сж, и ты владѣешъ надъ всячко: и
въ рѣжж-тж ти е крѣпость-та и сила-та:
и въ рѣжж-тж ти е да възвеличавашъ и
13 да укрѣпывашъ всячко. Сега прочее, Боже
нашъ, ный ти благодаримъ, и хвалимъ
14 твое-то славно име. Но кой сѣмъ азъ, и
кои сж людѣ-тѣ ми, та да можемъ да ти
приносимъ добровольно приношеніе както
това? зашто всячко-то е отъ тебе, и отъ
15 твое-то давамы тебѣ. Зашто *смы* чуж-
денци прѣдъ тебе, и пришелци, както
вси-тѣ ни отци: *дни-тѣ* ни на земїх-
тж сж като сѣнка, и трайность нѣма.
16 Господи Боже нашъ, всячко това мно-
жество, което приготвихмы да ти сѣгра-
димъ домъ за свято-то твое име, отъ
17 твоїх-тж рѣжж иде, и твое е всячко. И
познавамъ, Боже мой, че си ты *който*
испытывашъ сѣрдце-то, и *«благоволишъ*
въ правдѣ-тж. Азъ съ правотж-тж на
сѣрдце-то си принесохъ добровольно всяч-
ко това: и сега съ радостъ видѣхъ твоїх-
тѣ людѣ, които присжествуватъ тукъ, че
18 добровольно ти приносятъ. Господи Боже
на отцы-тѣ наши, Авраама, Исаака, и
Израїля, сѣхрани това за всегда въ сѣр-
дечны-тѣ размышленія на людѣ-тѣ си, и
19 управи сѣрдце-то имъ кѣмъ тебе: И *дай*
на Соломона сына ми сѣвършенно сѣрдце,
за да сѣхранява заповѣди-тѣ ти, и сви-
дѣтелства-та ти, и повелѣнія-та ти, и да
върши всячко, и да направи палатж-тж,
за *«който* направихъ приготвление.
20 И рече Давидъ на всячко-то сѣбраніе:
Благословѣте сега Господа Бога вашего.
И всячко-то сѣбраніе благослови Господа
Бога на отцы-тѣ си, и като ся наведохж,
21 поклонихъ ся Господу и на царя. И въ
слѣдующій-тѣ день пожрѣхж жѣрвы Го-
споду, и принесохж всесжжженія Госпо-
ду; тысящ юнцы, тысящ овны, тыся-
тж агнета, и възліанія-та имъ, и жѣрвы
22 множество за всячкій Израїль: И ядохж
и пихж прѣдъ Господа въ онзи день, съ
голѣмж радостъ. И прогласихж второй
пѣтъ Соломона да Господь-тѣ сынъ за
царь, и *помазахж* го Господу за князь,
и Садока за священникъ.
23 Тогдаш Соломонъ сѣднж на прѣстоль-тѣ
Господень царь вмѣсто Давида отца си,
и благоуспѣваше: и всячкій Израїль му
24 ся покори. И вси-тѣ князове, и силни-
тѣ, *още* и вси-тѣ царь Давидови сы-
нове ся *покорихж* на царь Соломона.
25 И възвеличи Господъ крайно Соломона
прѣдъ всячкій Израїль, и *сѣ*тури на него
царско величество, което не бѣ имать ни
единъ царь прѣди него въ Израїль.

м Есх. 35; 25, 26. 36; 1, 2.

а 3 Цар. 3; 7. Гл. 22; 5. Прит. 4; 8.

б Виж. Ис. 54; 11, 12. Откр. 21; 18 и др.

а 3 Цар. 9; 28.

а Гл. 27; 1.

б Гл. 27; 25 и др.

а Гл. 26; 21.

ж 2 Кор. 9; 7.

з Мат. 6; 13. 1 Тим. 1; 17.

Откр. 5; 13.

и Рим. 11; 36.

і Псал. 39; 12. Евр. 11; 13.

1 Петр. 2; 11.

к Іов. 14; 2. Псал. 90; 9, 102;

11. 144; 4.

л 1 Цар. 16; 7. Гл. 28; 9.

м Прит. 11; 20.

н Псал. 72; 1.

о Ст. 2. Гл. 22; 14.

п 3 Цар. 1; 35, 39.

р Еккл. 8; 2.

с 3 Цар. 3; 13. 2 Лѣт. 1; 12.

Еккл. 2; 9.